అవిటి ప్రాణి

"మమ్మీ! తొందరగా రావాలి దొడ్లోంచి గట్టిగా పిల్చాడు మురళి

ఏమిట్రా? ఇంట్లోంచే బిగ్గరగా అంది వాసంతి

ఓసారిలా రామ్మా! వాడి గొంతులో కంగారు!

ఎలా రాన్రా? వాసంతి గొంతు సన్నగా వణికింది

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది మురళికి తల్లి లేవలేదని గభాల్న తల్లి దగ్గరి కొచ్చి –

సారీ మమ్మీ! మర్చిపోయి పిల్చాను అన్నాడు మురళి నొచ్చుకుంటూ

పరవాలేదులే! ఏమిటి ఎందుకు పిల్చావ్? నవ్వు తెచ్చుకుంటూ అంది వాసంతి

మరేం లేదమ్మా! .. కాకి కాలుకి దెబ్బ తగిలినట్టుంది పాపం! కుంటుకుంటూ మెతుకుల్ని ఏరుకు తింటోంది! జాలిగా అన్నాడు మురళి

తుళ్ళిపడింది వాసంతి

అయ్యో! ఎలా తగిలిందిరా? అంది ఆదుర్దాగా

ఏమో నమ్మా! తెలియదు! ఎవరైనా కొట్టారేమో!

బాగా తగిలిందా? నెత్తురొస్తోందా? కంగారుగా అంది వాసంతి

ఆ! తగిలినట్టే వుంది! అసలు కాలుకింద పెట్టలేక పోతోంది

అయ్యో! అంటూ ఆ దెబ్బ తనకే తగిలినట్టు తెగబాధపడి పోయింది వాసంతి

అదే మరొకప్పుడైతే ఈ విషయాన్ని తేలిగ్గా తీసి పారేసేది కానీ ఇప్పుడామె అలా అనుకోలేదు కారణం

రెండు నెలల క్రితం ఆమె మేడ ఎక్కుతూ కాలు స్లిప్పయి పడిపోయింది

కాలు ఫ్రాక్చరయింది!

అప్పట్నించీ పిండి కట్టుతో అలా మంచంమీదే వుండిపోయింది

మానసికంగా చాలా కృంగిపోయింది

మంచంలో ఉన్న ఆమెకి ఆలోచనలు ముసిరి తెగ భయపెట్టేశాయి

మనిషి నిస్సహాయ స్థితిలో ఎలా వుంటాడో అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకుంది

అందుకే ఏ ప్రాణి బాధపడుతున్నా ఆమె చూడలేదు చూచి భరించలేదు

అందుకే కాకి సంగతి వినగానే గిలగిల్లాడిపోయింది

కాకిని గురించి పదే పదే అడిగింది కొడుకుని

భర్త, పిల్లలు ఆమెని ఎంతో అపురూపంగా చూసుకుంటున్నా మంచంలో వుండటం నరకప్రాయంగానే వుందామెకి

మరో నాలుగు రోజుల్లో కట్టు విప్పుతానన్నారు డాక్టర్‌గారు

ఆ నాలుగు రోజులూ మరీ యుగాలుగా తోచాయి వాసంతికి ఒక్కసారి కాకిని చూడాలని మహా ఆరాటంగా వుందామెకి

అనుకున్న రోజునే వాసంతి కాలు కట్టు విప్పారు

పసిపాపకి నడక నేర్పుతూ, ఆ పాప మెల్లగా అడుగులేస్తూంటే మురిసిపోతూ చూసే తల్లిలా చూస్తున్నారామెకేసి భర్త, పిల్లలు

తల మీదినించి పదిటన్నుల బరువు దించినట్లయింది వాసంతికి

ఆ వెంటనే కాకిని చూసింది!

ఆ కాకికాలు దాదాపు శిదిలావస్థలో వుంది!

ఏం జబ్బో! లేకపోతే ఏ తుంటరి వెధవో రాయిపెట్టి కొట్టి వుంటాడు! అది సెప్టిక్ అయి వుంటుంది! అయితే పాపం దానికి కట్టెవరు కడతారు? అసలు వాటిలో డాక్టర్లుంటారా? తన పసి ఆలోచనలకి తనే నవ్వుకుంది వాసంతి

మర్నాడు కాకికాలు మరీ పాడైపోయింది బాధవల్ల కాబోలు ఓ మూల ఒదిగొదిగి నిల్చుంది

క్రమేపీ దానికాలు క్షీణించి ఓ రోజున పూర్తిగా ఊడిపోయింది

ఓ కాలులేని, బాధతో మూగగా రోదిస్తూ ఓ పక్కగా మూడుచుక్కూర్చున్న ఆకాకిని చూసి తల్లడిల్లిపోయింది వాసంతి

కానీ తానేం చెయ్యగలదు? బాధ తగ్గింది కాబోలు మరో రోజు తర్వాత మెల్లగా మెతుకులు ఏరుకు తినడానికి ప్రయత్నించింది ఆ కాకి కాని మిగతా కాకులు దాన్ని చేరనివ్వలేదు

అలాగే పనిమనిషి పడేసిన అంట్లలోని మెతుకులు ఏరుకు తింటూ, మిగతా కాకులు తరుముతూంటే, భయంతో పక్కకి తప్పుకుంటూ దూరంనించే ఆ మెతుకులకేసి ఆశగా చూస్తూ ఒదిగొదిగి వుండే ఆ కాకిని చూస్తూంటే వాసంతి కళ్ళు నీళ్లతో నిండిపోయేవి!

ఓ సారి మెల్లగా కాస్త ఇడ్లీ ముక్క తుంచి దానిముందు పడేసింది వాసంతి

ఆకలితో, ఆనందంగా అందుకోబోయిన ఆ కుంటి కాకిని తరిమేసి మరో కాకి దాన్ని నోట కరుచుకు పోయింది

ఎవరో, ఎప్పుడో కులాభిమానం వున్న వాళ్లని కాకులతో పోల్చడం గుర్తొచ్చి అందులో ఎంత నిజం వుందో చూసి మరీ తెలుసుకుంది వాసంతి

అంతా అబద్ధం!

మనిషికి ధనమే కొండంత బలం! కానీ జంతువులకీ ఇలాంటి ప్రాణులకీ శారీరక బలమే ముఖ్యం!

బలవంతులదే రాజ్యం!

భారంగా నిట్టూర్చింది వాసంతి

ఆ రోజునుంచీ కాకి ఒంటరిగా ఉన్న సమయం చూసి జాగ్రత్తగా ఆహారం వెయ్యడం మొదలు పెట్టింది

కొన్నాళ్ళకి ఆ కాకికి కాస్త ధైర్యం వచ్చినట్టుంది నిర్భయంగా లోపలికి రావడం ప్రారంభించింది

అంతేకాదు కుంటికాలి మీద ఆమెకున్న అభిమానం మిగతావి కనిపెట్టినట్టున్నాయి అవి కూడా ఆ కుంటికాకిని అంటిపెట్టుకుని మరీ వుండడం మొదలుపెట్టాయి!

అయినా ఎలాగో తెలివిగా ఆ కుంటికాక్కి మాత్రమే ఆహారం వేస్తూ దాన్ని బ్రతికిస్తోంది వాసంతి

అనుకోకుండా ఊరెళ్లిన వాసంతి పదిరోజుల తర్వాత తిరిగి వచ్చింది

హఠాత్తుగా ఆమెకి కాకి గుర్తొచ్చింది! గుండె ఝల్లుమంది!

కంగారుగా పెరడంతా వెతికింది!

ఆ కాకి కనిపించలేదు!

ఏమైంది? ఈ పది రోజులూ దానికి తిండెలా దొరికింది? ఎవరు పెడతారు ఒక వేళ తిండిలేక అమ్మో! అలా వూహిస్తేనే ఆమె మనసంతా అదోలా అయిపోయింది

తను కనిపించగానే ఒంటికాలితో కుంటుకుంటూ దగ్గరకు వచ్చే ఆ కాకి కనిపించక పోయేసరికి వాసంతికి పిచ్చి పట్టినట్టుగా అయిపోయింది

మంగీ! ఆ కాకిని చూశావుటే? అంది పని మనిషితో

లేదమ్మా! ముభావంగా అనేసి చీపురు చేతిలోకి తీసుకుని ఊడవడం మొదలుపెట్టింది మంగి

ఏమైందో ఏమిటో! కాస్త మేంలేని ఈ నాలుగురోజులు దానిక్కాస్త తిండి పడెయ్యకూడదుటే? అంటూ విసుక్కుంది వాసంతి

నేనూ పన్లోకి రానేదమ్మా!

ఏమిటే నువ్వూ రాలేదా? అంటే మేం లేనన్నాళ్ళూ వీధిలో ముగ్గెయ్యలేదా? కోపంగా అంది వాసంతి

మంగి మాట్లాడలేదు

ఎంత నిర్లక్ష్యం! అడిగేది నిన్నేనే! కాకి కనిపించలేదన్న కోపం మంగి మీద చూపించింది వాసంతి

మొన్న మనం వెళ్లే రోజు మంగికి జ్వరంగా వుంది కదమ్మా! ఎక్కువైందేమో! అన్నాడు మురళి

వాసంతి పరీక్షగా చూసింది మంగికేసి

నిజంగా మంగి నీరసించి వాయి వుంది క్షణం జాలివడింది కానీ బింకంగా

ఊ! ఎప్పుడూ రోగాలే! అదేమంటే మావీ ప్రాణాలే అంటూ వెధవ సినిమా డైలాగులు! రుస రుసలాడుతూ అంట్లు పడేసింది

మంగి మౌనంగా అంట్లు ముందు కూర్చుని తోవడం మొదలుపెట్టింది

ఇంతలో పక్క తోటలో బోలెడు కాకులు గోలగా అరవడం వినిపించింది

వాసంతి తృళ్ళి పడింది

మంగీ అక్కడేదో కాకులరుస్తున్నట్టున్నాయి చూడు అంది కంగారుగా

మంగి లేచి వెళ్ళింది

ఇంతలో పక్కింటి పాప పరుగెత్తుకొచ్చింది

ఆంటీ! మా దొడ్లో ఓ కాకి చచ్చిపోయింది 'పాపం' దాని చుట్టాలు కాబోలు తెగ ఏడుస్తున్నాయి! అంటూ

వాసంతి గుండె జల్లుమంది

పుట్టెడు దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది!

అవును! మరి! ఇన్నాళ్ళు తిండిలేక పోతే ఎలా బతుకుతుంది? పాపిష్టి దాన్ని ఎవరికైనా చెప్పినా వెళ్ళాను కాదు నాలుగు మెతుకులు పడెయ్యమని!

అయినా ఆ వెధవ కాకులు మాత్రం? బతికున్నన్నాళ్ళు దాన్ని ఒంటరిదాన్ని చేసి దూరంగా తరిమేశాయ్! ఇప్పుడు ఏడుస్తున్నాయి!'

తనని, కాకుల్ని కూడా తిట్టుతూ అలా నిల్చుండి పోయింది వాసంతి

ఏమిటి వసూ! ఇక్కడ నిల్చున్నావేమిటి? నీ కాకి ఫ్రెండ్ కనిపించలేదా? అంటూ ఆమె భర్త రామం వచ్చాడు

భర్త మాటలకి మరీ దుఃఖం పెరిగి ఒక్కసారి చేతుల్లో ముఖాన్ని దాచుకుని భోరుమంది వాసంతి

ఏమిటి? ఏమైంది? కంగారుపడి పోయాడు రామం

మన మన కుంటి కాకి చచ్చి పోయిందండీ! ఏడుస్తూనే అంది వాసంతి

ఓస్! దానికేనా? నే నింకేదో అనుకుని కంగారు పడ్డాను ! తేలిగ్గా అనేశాడు రామం అతని మాటలకి తెల్లబోయిన వాసంతి కోపంగా ఏదో అనబోయింది ఇంతలో –

కావ్! కావ్! అన్న సుపరిచిత స్వరం వినిపించి తృళ్ళి పడి చూసింది

అవును! ఆ కాకో

తను ప్రేమించే ఆ కుంటి కాకో

వాసంతి ముఖంలో చెప్పలేనంత వెలుగు!

ఆమెకి ఆ కాకి అరుపు తియ్యని వేణు నాదంలా తోచింది!

అబ్బ నన్ను చూసిన దాని ముఖంలో ఎంత ఆనందం! అనుకుని మురిసి పోయింది!

ఏమండీ! ఆ చచ్చి పోయింది మనకాకి కాదు!అదేదో వేరే కాకి! ఆ ఆనందంతో భర్త మీది కోపంగానీ, ఆ కాకిని భర్త కూడా చూస్తూన్నాడనిగానీ గుర్తు రాలేదు వాసంతికి

గబ గబా లోపలికెళ్ళి తినడానికేదో తెచ్చి దాని ముందు పడేసి. అది కుంటుతూ ఏరుకుని తింటూంటే, మిగతా కాకులు రాకుండా చూస్తూ అద్భోలాంటి తన్మయావస్థలో పడిపోయింది!

ఆమె చర్యని జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్న రామం వసూ! ఒక్క మాటడుగుతాను! కోపం తెచ్చుకోవుగా? అన్నాడు మెల్లగా

ఊహూ! అడగండి! నవ్వుతూ అంది వాసంతి

ఈ కుంటి కాకి మీద నీ కెందుకింత మమకారం?

బావుంది! ఇదో ప్రశ్న? అడిగారు కాబట్టి చెప్తున్నాను! పాపం! అది కుంటి కాకి! తనంతట తానుగా తిండి సంపాయించుకోలేదు! అందుకే నాలుగు మెతుకులు వేస్తూన్నాను అవి తిని అది బ్రతుకుతోంది! తేలిగ్గా అంది వాసంతి

ఆ కుంటి కాలితో అది బ్రతికి ప్రయోజనం ఏమిటి? అలా బ్రతికి ఎవర్ని వుద్ధరించాలి?ఇలాంటి అవిటి జీవాలు బతికేకంటే ఛస్తే సుఖం కదూ? అన్నాడు రామం

నిర్ఘాంత పోయింది వాసంతి

మీరనేది తడారిన గొంతుతో ఏదో అనబోయింది

"అయాం సారీ! ఏది మాట్లాడినా కాస్త దూరం ఆలోచించి మాట్లాడాలి వాసంతీ!

మెల్లగా అనేసి లోనికెళ్ళిపోయాడు రామం

వాసంతి ముఖం కత్తివేటుకు నెత్తురు బొట్టు లేనంతగా పాలిపోయింది!

గతం ఆమె కళ్ళ ముందు వికటాట్టహాసం చేసింది

* * *

మంగికి మూడేళ్ళ క్రితం ఓ కొడుకు పుట్టాడు

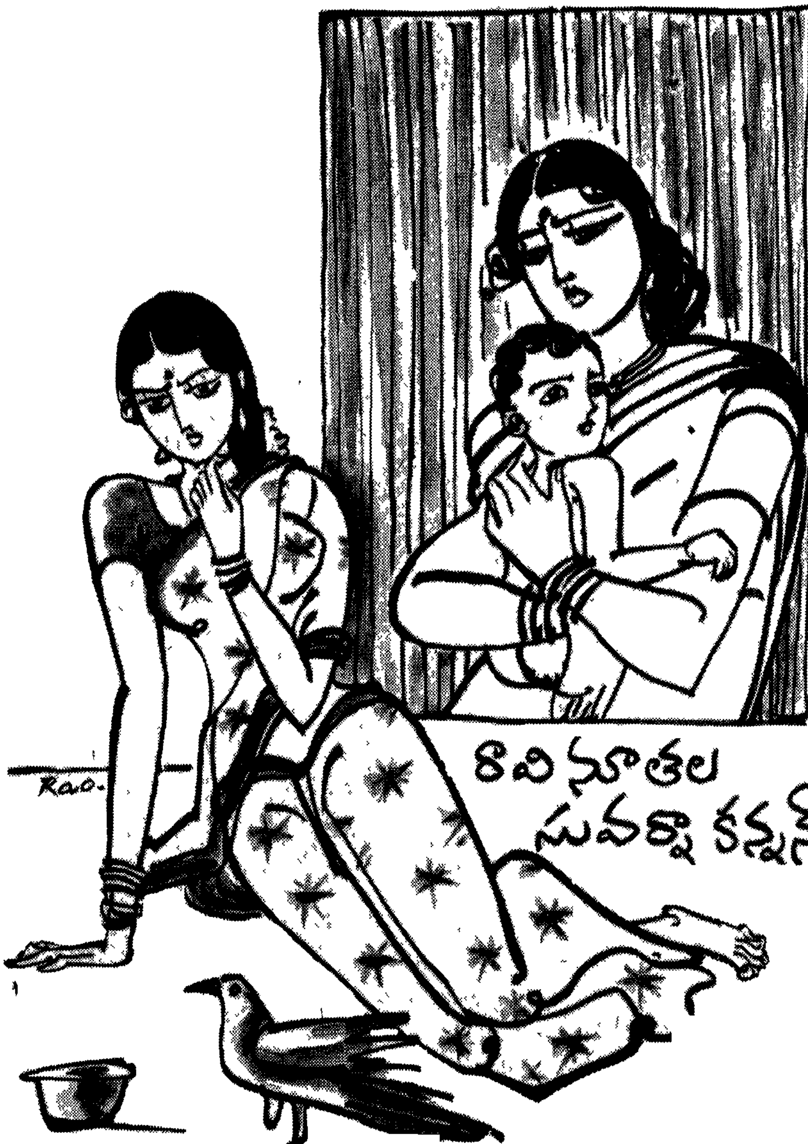

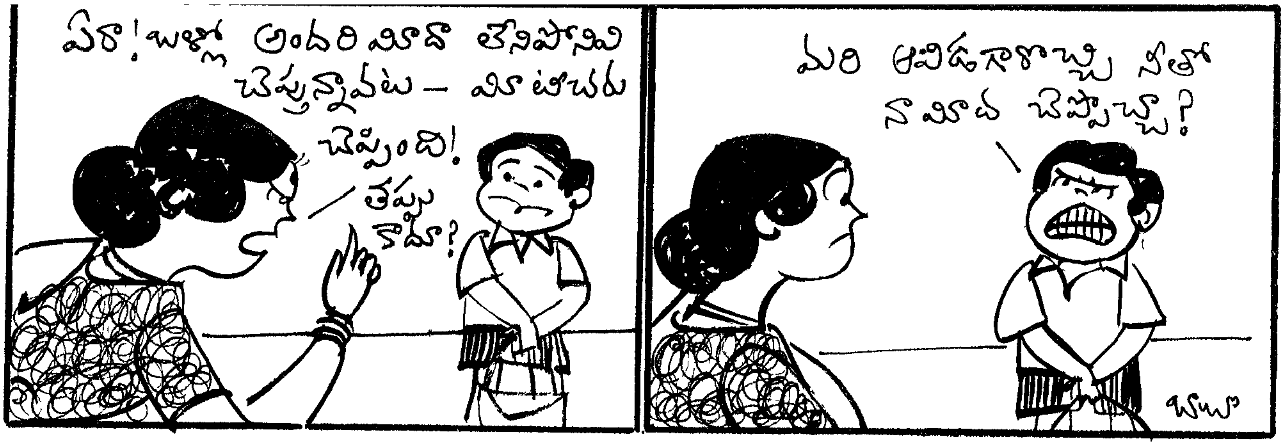

వాడికి పుట్టుకతోనే రెండు కాళ్ళూ వ్రేలాడిపోయాయి ఇప్పటికీ నెలల పిల్లాడిలానే ఎప్పుడూ పడుకునేవుంటాడు ఎదుగు, బొదుగు లేదు

వాణ్ణి చూసిన వాసంతి ఒళ్ళు జలదరించింది

మొదట్లో మంగి వాణ్ణి కూడా తనతో తెచ్చుకుని ఓ మూలగా పడుకోపెట్టి తన పన్లు చేసుకుని మళ్ళీ వెళ్ళేటప్పుడు తీసుకు పోయేది

పైగా వాడి కెప్పుడూ రోగాలే!

వాడు పుట్టిందగ్గర్నించీ మంగికి కష్టాలే!

ఒకచోట స్థిరంగా పని చేసుకోనిచ్చేవాడుకాదు తల్లి కనుమరుగైతే రాగం మొదలు పెట్టేవాడు

ఇదంతా మొదట్లో సహించినా రానురాను వాసంతికి చిరాకు ఎక్కువైపోతోంది!

వాణ్ణి చూస్తేనే కంపరంగా వుందామెకి

కారణం వాడి మూలంగా మంగి నాగాలు పెడుతోంది!

అంట్లు సరిగ్గా తోమడమే లేదు! బట్టలు సరేసరి! వచ్చిందగ్గర్నించీ 'ఉరుకులు'

మధ్య మధ్య ఆ కుంటి కొడుకుతో ముచ్చట్లు! ఇవన్నీ సహించలేకపోయింది వాసంతి

మంగిని అనవసరంగా తిట్టడం, కొడుకుని ముద్దు పెట్టుకుంటున్న మంగిని చూసి అసహ్యించుకోవడం మొదలు పెట్టింది

మంగి అర్థం చేసుకుంది యజమానురాల్ని అందుకే పసివాణ్ణి ఇంటి దగ్గరే వుంచి ఇరుగమ్మ పొరుగమ్మతో చెప్పి పనిచేసుకుని వెళ్ళడం మొదలు పెట్టింది

అయితే ఇది మరీ చిరాగ్గా వుంది వాసంతికి

వచ్చిందగ్గర్నించీ వెడతానన్న హడావిడి ఎక్కువైపోయిందని విసుక్కుంది!

అన్నంగిన్నెల్నిండా మెతుకులే! అని మండి పడింది!

ఎక్కడ పొచి అక్కడే! ఇదేం ఊడ్పు అంటూ నిలదీసింది!

అలా పరుగుపెడితే మరో మనిషిని చూసుకోవాల్సొస్తుంది! అంటూ పొచ్చరించింది

అవిటి ప్రాణి

భర్త ఏదో అనబోతే –

"పనిమనిషి విషయంలో అసహ్యంగా మీరు. తల దూర్చకండి" అంటూ మండిపడింది.

అయితే ఎన్నిచేసినా మంగిని మాత్రం పని మాన్పించలేదు.

ఆమెకి తెలుసు ఈ రోజుల్లో పనిమనుషులెలా వున్నారో.

దొంగతనంలేని, మాట దరుసుతనంలేని మంగిని ఒదులుకునేంతటి పిచ్చిదికాదు వాసంతి.

ఈమధ్య మంగి మరీ నాగాలు పెట్టేస్తోంది.

వీడ్కోలు

పలికనై- మానవతా
మాలికనై- భారతయువతి విశా
లాలోల కాంతి శిఖనై
కూలితివా? యుంపిరమ్ము! క్రూరతకెరవై
గౌరీ శిఖర మొరిగెనా? తు
షార ధరాధరము క్రుంగి సమసెనదా? ఓ
భారత రమణీ శిరస్సుం
దూరము! నీవు మము వీడి దూరము చనగన్
దీనులకిక దిక్కెవ్వరు?
మానవతీ! నిన్ను విడి మాతృ మమత సం
తానమున కుములు జనతా
మ్లాన హృదయ రోదనమ్ము వింటిర వింటా?
కంటికి కడవెడు కన్నీ
రింటికి చనరాని మనసు, హృదయద్వారం
బంటిన వేదన, మెమిటు
చుండిమి వీడ్కోలిడె కవోష్ణాశ్రువులన్

–మొవ్వ వృషాద్రిపతి

అదేమంటే ప్రాణం బాగాలేదు అంటుంది

ఎక్కడలేని డబ్బు ఆ కుంటి కొడుక్కి మందు లిప్పించడానికే చాలదు! అని విసుక్కుంది ఓసారి మంగి డబ్బడిగితే?

మరోసారి ఎవరో స్పెషలిస్టు వచ్చాడంటూ పట్నాలు తాకట్టు పెట్టి కొడుకును తీసుకెళ్తున్న మంగిని మందలించింది వాసంతి –

ఎందుకే మంగీ! ఈ వెధవకోసం నెత్తురోడ్చి సంపాదించిన డబ్బు ఇలా తగలేస్తావ్? ఏనాటికైనా వీడు బాగుపడతాడా? కాళ్ళు ఇంక రావని హాస్పటల్లో చెప్పనే చెప్పారాయె! ఇలాంటి వాళ్ళు బ్రతికి ఎవర్ని వుద్ధరించాలి! బతికున్న వాళ్ళని చంపడానిక్కాకపోతే! అనేసింది అది మంగి మీద జాలో లేక తన పన్లకి ఇబ్బంది రావడంవల్ల కలిగిన చిరాకో సరిగ్గా చెప్పడం కష్టం

ఆమె మాటలకి మంగి ఇంట్లోంచి వస్తున్న రామం కూడా తెల్లబోయారు

ఏం చేస్తాం అమ్మగోరూ! బతికున్నాక సూడక, మందిప్పించక తప్పదుగందా! అంటూ వెళ్ళిపోయింది మంగి

అప్పుడుగానీ తనన్నమాట ఎంత కఠినంగా ఉందో అర్థంకాలేదు వాసంతికి

"దానికి తోడు రామం కూడా వసూ! నువ్వు ఒకోసారి మనుషులు ఎంత హర్ట్ అయ్యేలా మాట్లాడతావో గదిలో ఒంటరిగా కూర్చుని ఆలోచించు! మంగి నీ పనిమనిషేగానీ నీ బానిసకాదు! నువ్వసహ్యించుకునే పసివాడికి కన్నతల్లి! ఆడపుటక పుట్టి, అందునా ఇద్దరు బిడ్డల తల్లివైయ్యుండి నువ్విలా మాట్లాడావంటే నిజంగా నేను సిగ్గుపడుతున్నాను! పదునుగా అనేసి గదిలో కెళ్ళిపోయాడు

వాసంతి మొహం అవమానంతోనూ, సిగ్గుతోనూ కందిపోయింది!

* * *

భర్త మాటతో గతం గుర్తొచ్చిన వాసంతి ముఖం చిన్నబోయింది

అశ్రుతర్పణం

కంచే
చేను మేసింది!
వీర కృపాణం
పిరికి పందలా
క్రూర హత్య గావించింది!
"మతోన్మాదపు
తుపాకీ గుళ్ళకు
మానవత్వం
బలయిపోయింది!!
ఇంతేనా
మన చరిత్ర గతి!?
ఇదేనా
మనం సాదించిన
ప్రగతి!!?

–"సింహం"

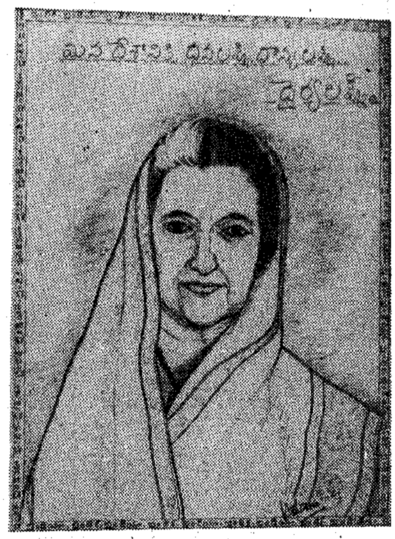

"ఇందిరాప్రియదర్శిని"
చిత్రం : డా. కె. దశరధరామ్, విజయనగరం

ధృవ తార రాలిపోయింది!

ఇందిర కాదు ఒక వ్యక్తి
ఆమె ఒక మహా శక్తి
పేదల పాలిట పెన్నిధి
బడుగు వర్గాల నిధి
ప్రపంచంలో ఆమెకు లేదు పోటీ
అసమాన ప్రతిభలో ఆమెకు ఆమే సాటి
ఆమె పదవి ఉన్న నాడు- లేని నాడు
ప్రజలను విడవలేదు ఏనాడు
ప్రజా సంక్షేమమే ధ్యేయంగా
దేశాభివృద్ధి ఆశయంగా
చివరి క్షణం వరకు పని చేసింది
అందరి హృదయాలలో నిలచిపోయింది
అందుకే ఆమె అందరకు 'అమ్మ'
అట్టడుగు వర్గాల వారికి ఆశాజ్యోతి 'ఇందిరమ్మ'
మతాంధుల తుపాకీ గుళ్ళకు బలైపోయింది
భారత రాజకీయ ఆకాశంలో ధృవతార రాలిపోయింది

–సురా అప్పారావు

ఆశాజ్యోతి

బలహీన వర్గాల
ఆశాజ్యోతివి నీవు!
అలీన ఉద్యమ
అధ్యక్షురాలవు నీవు!
ప్రపంచ ప్రఖ్యాత
రాజకీయవేత్తవు నీవు!
ఇరవై సూత్రాల పథకం
ప్రతిపాదకురాలవు నీవు!
డెబ్బై కోట్ల ప్రజానీకానికి
'అమ్మ'వు నీవు!
ప్రజల అభ్యున్నతికోసం
అహర్నిశలు కృషి చేసావు
వారి భవిష్యత్తే
నీ భవిష్యత్‌గా భావించావు
ఇందిరా గాంధీ!
ఎందుకీ లోకం నీవు లేంది?

– నగేష్

అవిటి ప్రాణి

నిజమే! వెదవ కాకి గురించి తనింత ఆరాటపడిందే కడుపున పుట్టిన బిడ్డను గురించి మంగి అంత ఆరాటపడ్డంతో వింతేముంది?

అసలు తను అంత అసహ్యంగా ఎలా ప్రవర్తించింది? తాను తల్లి అయివుండీ ఓ మాతృ మూర్తి ప్రేమను అంతలా అవమానించిందీ అంటే తననేదో భూతం ఆవహించి వుండాలి!

కానీ ఆ భూతం భర్త ఇప్పుడు హెచ్చరించేదాకా వదిల్లేదా?

కాదు! అహంకారం! 'పనిమనిషి' అన్న చిన్నచూపు! తన పన్లు సవ్యంగా జరగడం లేదన్న చిరాకు!

ఇవన్నీ కలిపి తననో కర్కోటకురాలిగా చేశాయి!

నిజంగా తన ప్రవర్తనకి తాను సిగ్గుపడాలి!

. తల్చుకున్నకొద్దీ వాసంతిలో పశ్చాత్తాపం, మంగి మీద ప్రేమ పెరిగిపోతున్నాయి!

'ఏమ్మైనా సరే! సిగ్గుపడకుండా తాను ప్రవర్తించిన తీరుకు మంగిని క్షమార్పణ అడగాలి!తను దూరం ఆలోచించక అలా ప్రవర్తించిందనీ, ఆ పసి వాడిమీద తనకేమీ పగలేదనీ, అవసరం అయితే తానే డబ్బు కర్చుపెట్టి వాణ్ని డాక్టర్‌కి చూపిస్తాననీ మంగికి చెప్పాలి! అనుకున్న తరవాతగానీ వాసంతి మనసు శాంతించలేదు

'అది కుంటికాకి కాదమ్మగోరూ మరేదో కాకి' అని మళ్ళీ అంట్ల ముందు కూర్చుంది మంగి

అవును మంగో! అదిగో ఆ కాకి బతికే వుంది అవును ఇంతసేపేం చేశావ్? అంది వాసంతి నవ్వుతూ

"పక్కింటి అమ్మగోరు మా అబ్బాయి గురించి అడుగుతుంటే

"ఓ! నిజమే మంగీ! వాణ్ణి జాగ్రత్తగా చూసుకో! వెధవ అంట్లకేంలే ఎప్పుడూ వుండేవే!కాస్త ఆలస్యంగా వచ్చినా నేనేం అన్ను! అరె!ఏమిటలా చూస్తున్నావ్? నన్ను నమ్మడం లేదు కదూ? సారీ మంగీ' నీ విషయంలో నేను చాలా దారుణంగా ప్రవేర్తించాను అందుకు నిజంగా సిగ్గుపడుతున్నాను కానీ మీ వాడిమీద నాకేం పగలేదు మంగీ!" అంది వాసంతి మెల్లగా

మంగి ఓ సారి ఆమెకేసి చూసి భారంగా నిట్టూర్చింది

మంగీ! అయ్యగారికి తెలిసిన బోన్ స్పెషలిస్ట్ ఒకాయన వచ్చారట! ఆయనకి నీకొడుకుని చూపిద్దాం ఏమ్మైనా ఫలితం కనిపిస్తుందేమో! ఉత్సాహంగా అంది వాసంతి

ఇంక ఆ అవసరం నేదమ్మా! మంగిగొంతు ఒణికింది

అదేం? తెల్లబోయింది వాసంతి

'నాబిడ్డ మట్టిలో కల్సిపోయి నా కట్టాలు తప్పించేశాడమ్మా!

"మంగీ!"

అవునమ్మగారూ! మీ రెల్లిన మర్నాడే ఆడు సచ్చిపోయాడు! ఇంక ఒక్కనాగా కూడా ఎట్టను!అంట్లు జాగ్రర్తగా తోవుతాను! ఇంటి కెల్లాలని తొందరపడను! అన్నిపన్లూ మీకు నచ్చేలా సేత్తాను!

ఆ బగమంతుడికి నామీద దయ కలిగిందమ్మా! అందుకే అణ్ణట్టి కెల్లి పోయాడు! నా కింకా అంతా సుకవేనమ్మా! తం(వం(రన్నట్టు ఆడు సచ్చిపోయి బతికి పోనాడు!"

మోకాళ్ళ మధ్య తల దూర్చుకుని, దుఃఖా న్నాపుకోవాలని ఎంత ప్రయత్నం చేసినా దుఃఖం ఆగక బోరు మంటున్న మంగిని చూసి కొయ్యబారి పోయి ప్రతిమలా నిల్చుండి పోయింది వాసంతి □